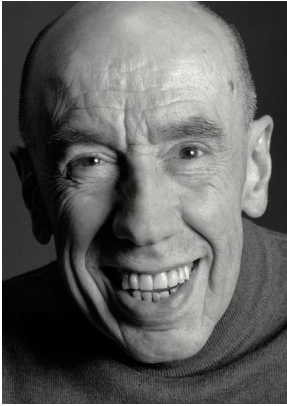

Paraules del poeta per a dir *gràcies* als voluntaris.

Fa uns anys, a començament dels anys 90,
unes persones varen demanar a Miquel
Martí Pol un poema dedicat a la gent que
sap trobar en la seva vida espais de
solidaritat, de dedicació als altres, de
pensar en els altres.

Miquel Martí Pol ho va escriure amb aquestes paraules.

Trobareu tot seguit les traduccions que Matthew Tree i
Patricia Gabancho van fer a l'anglès i al castellà per a
ajudar a internacionalitzar el poema.

Poema als voluntaris

Si no podem mestrear els anys per fer-ne
tot d'enfilalls de llum meravellada,
ni ens és donat deturar el temps i creure
que l'horitzó sempre ens serà propici,
pensem almenys la vida com un àmbit
de claredats possibles, i vivim-la
tan plenament que per força desvetlli
ressons inesperats i manifesti
tota la seva tendresa.

D'aquest espai misteriós i dúctil
com una mà d'infant o com un repte
tots en som responsables, i ja és hora
d'assumir-ne l'esforç i la bellesa
posant a prova sense cap recança
les mans, la voluntat i la mirada,
fent vibrar el gest amb tot el determini,
sentint-nos desimbolts i solidaris.

Així desitjos, il·lusions i somnis
no ens llevaran el son ni l'esperança,
i així pel mar tan íntim del silenci
lluny d'aldarulls i crides i proclames,
assolirem la plàcida harmonia
d'aquells que saben veure's i estimar-se
no en el seu goig, sinó en el goig dels altres.

[Miquel Martí i Pol](#)

Poema para los voluntarios

"Si no podemos retocar los años para convertirlos
en una retahíla llena de maravillada luz,
ni nos es dado detener el tiempo y creer
que el horizonte siempre nos será propicio,
pensemos por lo menos la vida como un ámbito
de claridades posibles, y vamos a vivirla
tan plenamente que por fuerza despierte
ecos inesperados y manifieste
toda su ternura.

De este espacio misterioso y dúctil
como una mano infantil o como un reto
todos somos responsables, y ya es hora
de asumir el esfuerzo y la belleza que contiene
poniendo a prueba sin ninguna reserva
las manos, la voluntad y la mirada,
haciendo vibrar el gesto con determinación,
sintiéndonos desenvueltos y solidarios.

Así deseos, ilusiones y sueños
no nos impedirán el dormir o la esperanza,
y así por el mar tan íntimo del silencio
lejos de tumultos y gritos y proclamas
conquistaremos la plácida armonía
de aquellos que saben verse y amarse
no en su propio gozo, sino en el de los demás."

[Miquel Martí i Pol](#)

Traducido al castellano por [Patricia Gabancho](#)

A Poem For The Volunteers

If we cannot embellish the years, making of them
full strings of wondrous light
nor have it in our power to put a halt to time and
believe that the horizon will always be propitious to us
let us at least think of life as a place
of possible clarity, and let us live it
fully enough that it be obliged to release
unexpected echoes and to reveal
all of its tenderness.

For this mysterious, ductile space
We are all responsible as if it were
a child's hand or a challenge and it is time
to take on its vigour and beauty
putting our hands, will and insight
to the test, regretting nothing,
doing all we must with determination,
knowing ourselves to be our own, solicitous masters.

So that desires, wishes and dreams
will make us lose neither sleep nor hope,
and so across the intimate sea of silence
far from shouts and declamations and hubbub
we will obtain the placid harmony
of those who know how to love, revelling
not in their own joy, but in that of others.

[Miquel Martí i Pol](#)

Translated into English by [Matthew Tree](#).